

УДК 37.032.2: 796.011.1

Полулященко Ю. М., Толчєва Г. В., Саєнко В. Г.

ЛОГІСТИКА ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛЯ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МОЛОДІ

У статті розглядається змістовно вмотивований склад підготовки учителя з фізичної культури до формування патріотичних цінностей у молоді за визначеними засобами управління інформаційним потоком прищеплення відповідних цінностей, розбудови ідеологічно-культурної основи патріотичного виховання молоді, обґрунтовується низка проблем, що очікують формування наукового підґрунтя щодо особливостей постіндустріального суспільства. Враховується, що на педагогічну взаємодію свій вплив здійснюють відносність, вірогідність та штучність розвитку соціальних явищ. Первинний вплив проявляється через економічну нестабільність, яка визивається процесами перехідного етапу життєдіяльності – Україна рухається у напрямі сприйняття економічних умов розвитку постіндустріального суспільства у відносинах. Рекомендується в особистості учителя з фізичної культури підтримувати комунікативні риси педагогічного працівника, якими є загальні професійні початки педагогічної культури, а також уміння здійснити суспільно виправданий вибір толерантного спілкування, розвиваючих технологій та засобів саморегулювання емоцій.

Ключові слова: патріотизм, цінності, патріотична цінність, фізична культура, трансформаційні процеси, соціокультурна ситуація, логістика, педагогіка.

У кожній державі приділяється достатньо часу вихованню патріотичних цінностей громадянина. Такий процес є невід’ємним, якщо йдеться про готовність громадян до захисту кордонів держави, положень конституції, кодексів та моральних настанов державотворення. З перших часів утворення України як незалежної та самостійної держави науковцями України розробляються [1; 8; 18] та затверджуються [9; 13; 20] положення національно-патріотичного та виховання молоді. Такі положення ґрунтуються на світовому досвіді [7; 10] сприйняття патріотизму – цього соціального відчуття кожною людиною відтворювальних процесів у державі, змістом якого є наповнювання її духовності любов’ю до Батьківщини і готовністю підпорядковувати особисті інтереси суспільним інтересам держави. Тому патріотизм як позначка дії сприймається у суспільстві як моральний чи політичний принцип. Тобто уявлення про патріотизм людини у повсякденні зв’язується з переважно трепетним ставленням її до своєї Батьківщини, але відповідне уявлення про сутність патріотизму у людей різняться. З названої причини одні люди вважають себе патріотами, а інші їх за тих самих обставин такими не вважають. Такі протилежні погляди на одне й те саме явище залежать як від вчинків, мислення та світогляду оточення, так і від духовної культури особистості, природного багатства держави, соціально-економічного укладу, поведінки влади та ін. Визначних обставин, факторів чи чинників для відповідної оцінки достатньо – вони висвітлюються в історичному досвіді взаємодії, спілкуванні та філософському узагальненні лінгвістичного узагальнення явищ.

Дослідження історичного досвіду відтворення патріотичного почуття у людині наштовхується на висловлення мислителів, в яких набувають сили протилежні погляди з одного і того самого приводу, за якими можна дійти проміжного висновку, що сутність патріотизму формується за основою співставлення двох частин, що можуть боротися між собою: частини позитивного і частини негативного, частини морально стійкого духовного і частини нестійкого честолюбства, що може бути притаманним громадянину держави впродовж деякого часу. За підходом стратифікації населення [15] таке рухається поряд і безперервно, бо доходи їх слоїв є різними. Нарешті, можна повноцінно говорити і звернути увагу на шалену множину фактів, наприклад, і про таке патріотичне почуття, за яким воно у суспільстві для правителів сприймається як не що інше, як знаряддя для досягнення владних і корисливих цілей, а для керованого населення як засіб зречення від людської гідності, послідовності руху, розуму, совісті на користь рабського підпорядкування особистої істоти тим особам, хто при владі [21]. Тобто, за терміном “патріотизм” криється різновид понять, що впливають і реєструються наукою найчастіше за досвідом та порядністю особистості. Так, Т. Рузвельт вважав, що реальність патріотизму людини – це підтримка своєї держави, а М. Твен вважав, що порядність – це наша країна, незважаючи на те, чи права вона щодо індивідууму. Найбільш поширеним поняттям патріотизму у середовищах пересічного українця є таке: «Де народився, то там і згодився».

Нагадаємо, патріотизм українця формується у перехідній економіці та середовищі безперервної дії трансформаційних процесів ринку. Таке середовище потребує розподілу методичних умов розвитку молоді на загалах чотирьох концептуальних підходів, що набувають самостійних рис розвитку. В їх середовищі своє місце займає патріотизм, що ґрунтується на ідеях:

1) розбудови держави з самостійними гілками влади, що тривалі роки підкорялася концепції розвитку більш потужної економічної системи з командно-розподільчими функціями. Мета – створення системи самовизначення, державницького визначення, соціально-економічного руху та національно-патріотичних ціннісних почуттів громадян. Загальнонаціональна основа визначена на двох рівнях: а) на генетичному – відтворення генів варягів та козаків; б) на культурному – розкріпачення духу активності, думки, свідомості та тяжіння до знань;

2) відновлення рис етнічності, що заміщалися поглядами космополітизму і руйнування української історії, культури та мови. Мета – повернення на таку стежу, що веде до додержання національних традицій, народних звичаїв та мистецьких засобів відтворення національного. Загальнонаціональна основа визначена на трьох рівнях: а) на сімейному – орієнтація на українські уречевлення; б) на загальносуспільному – додержання державних настанов; в) на міждержавному – підтримка історичного надбання українського народу та відтворення мистецтва;

3) гармонійне входження в природне середовище території, де людина народилася. Мета – відмова від насильницького переселення народів з їх родового мешкання за планами освоєння інших територій держави. Загальнонаціональна основа визначена на двох рівнях: а) на ментальному – збереження любові до тієї землі, де людина народилася, та б) на емоційному – викорінення зневіри з українського народу, який переселився в часи гоніння на інші території;

4) повернення почуття власної причетності до свого народу за досвідом сім'ї. Мета – повернення родового захисту сім'ї, перегляд концепції одиничного осередку держави. Загальнонаціональна основа визначена на двох рівнях: а) сакральному – укріплення віри в етнічність; б) державницькому – набуття правової основи на знання, професію, свободу слова тощо.

Тепер, коли є положення про сприйняття патріотизму, усвідомлено можна перейти до розгляду логістики педагогічної дії фахівця з фізичної культури, який за цим поняттям бачить себе креативним працівником і поєднує у собі творчі здатності особистості, якій притаманні риси розробки і втілення принципово нової ідеї, що ґрунтується на оригінальній схемі мислення, що є педагогічно спрямованою [2; 19]. Від нього педагогічна логістика вимагає додержання принципу конструювання простих і реальних схем побудови взаємодії, що унеможливають подвійність тлумачення думки. Поєднання засобів менеджменту з чітким додержанням послідовності подання матеріалу про патріотизм, його сутність, сучасну соціально-економічну ситуацію в державі та ймовірні виходи зі скрутних умов життєзабезпечення дають змогу застосовувати методичні рекомендації, що розроблені Е. М. Голдраттом [3]. Таке формує інформаційний потік “Знання + консолідований персоніфікатор комунікації = перетворювач змістовного забезпечувального поетапного методичного процесу переходу від формування схильності вихованця до засвоєння навиків сприйняття патріотичності до готовності успішного споживання патріотичної цінності в межах практичної взаємодії чи усвідомленої дії”.

Оскільки сучасна соціокультурна ситуація в Україні очікує перегляду та удосконалення заходів та педагогічно-виховних схем зовнішнього впливу на молодь, відповідно, методичний підхід має будуватися на розумінні реальної ситуації співіснування адміністративно-розподільчої економічної системи з ринково налаштованою. Треба усвідомити, що *таке проектування процесу педагогічно-виховної взаємодії “вихователь+вчитель+педагог – вихованець+школяр+слухач+студент”* має об'єднати зусилля вихователів, педагогів, психологів та соціологів з владними фахівцями благоустрою і управління процесами держави, бо політична і економічна ситуація змінюється стрімко і невпинно. Це ставить фахівця з фізичної культури на високу сходинку дії – на щабель вибору і внесення змін у особисту свідомість, толерантного корегування педагогічного змісту підготовчо-виховного процесу для будь-якої людини держави, незалежно від того, якого вона віку і яке місце займає у відтворювальному процесі народного господарства. Відома залежність: найменш підготовленими у всі часи залишаються школярі, слухачі коледжів та студентська молодь, які мають набути досвіду і знань у галузях загальної фізичної та духовної підготовки, розумового розвитку та практичної готовності до виконання професійних обов'язків у сферах промислового й обслуговуючого виробництва, несення служби у Збройних силах та формуваннях по захисту Батьківщини, здійснення інших видів служби в середовищах державного та приватного забезпечення правового порядку і охорони майна тощо.

Методичною основою руху до виконання поставлених цілей є положення, що відображаються у концепції та стратегії руху. Наприклад, таке висвітлене у джерелах [12; 14; 20]. В них визначені мета та концептуальні підходи до руху. Увага фахівців в них звернена як на загальні, так і на поточні задачі патріотичного виховання. Назвемо провідні з них:

- вивчення державної політики в галузі забезпечення безпеки та захисту кордонів країни, військової доктрини, чинних законів та інших розпоряджень, що виникають за конфліктними ситуаціями та явищами;
- виховання гордості за державу, любові до Батьківщини і її багатонаціонального народу, любові до язика, культури та історії свого народу, почуття дружби між народами, свідомості обов'язку та особистої відповідальності за безпеку країни, а також таких якостей, як честь чи доблесть, мужність чи дружба, порядність чи військово товариство;
- навчання прав, кодексів і традицій народів світу, умов бути причетними до них та додержання їх положень;
- озброєння знаннями про зміст, сутність, характер, типи та причини протистояння, що виникає між державами;
- прищеплення моральної свідомості та правової культури;
- розвинення почуття поваги до історії, культури, традицій, язика, національної гідності і честі;
- розвиток духовних мотивів свідомого і сумлінного виконавця обов'язку захисника держави, платника податків, виявлення поваги до старшого покоління тощо;

– формування наукового світогляду, системи моральних якостей, норм, принципів і переконань, інтернаціоналістичної свідомості.

За таким розмаїттям формулювання завдань і напрямів освоєння патріотизму виникають вимоги до прагнень 1) “перетворювачів змістовного забезпечувального поетапного методичного процесу переходу від формування схильності вихованця до засвоєння навиків сприйняття патріотичності”, якими насправді є різномірні вихованці, і прагнень 2) “консолідованих персоніфікаторів комунікації”, якими насправді є фахівці – вчителі з фізичної культури, інструктори та спортивні тренери.

Щодо вихованців, що навчаються, починає діяти кілька принципів: а) принцип обізнаності; б) принцип психологічної вправності; в) принцип фізичної розвиненості та досконалості особистості.

Зміст патріотичного виховання, дія якого зумовлюється принципом обізнаності, пов’язується з його цілями, завданнями, і ґрунтується він на досвіді сучасної цивілізації, традиціях Вітчизни та могутності Збройних сил. Вдається виділити кілька напрямів у змісті патріотичного виховання. Це – формування в молоді морально-політичних і психологічних якостей захисників держави, що роблять їх відповідальними за вчинки і в побуті, і в громадських місцях. Дія реєструється в залежності особистості від психологічного стану та фізичної вихованості. Така залежність відома, як-то:

1) психологічна готовність людини до дії, тобто підкорення цієї дії принципу психологічної вправності, полягає у а) високому рівні розвитку психічних процесів, якими є довільна пам’ять, оперативність мислення та уяви і фантазії, б) сформованості вольових якостей, якими є мужність, стійкість, хоробрість та ін., в) емоційних якостях, якими є любов до Батьківщини, рідних та близьких чи ненависть до ворога, непорядної людини; г) соціально-психологічних якостях, якими є відчуття взаємовиручки, взаємодопомоги, відданості, колективізму та самопожертви, якостей. Окрім того, показниками психологічної готовності є вміння адаптуватися до умов екстремальної дійсності, вміння контролювати особисту поведінку, блокувати паніку, розгубленість, страх та тривожність. Такі системи, що є найбільш ефективними для розвитку здатності до протистояння в екстремальній ситуації теж є. Вони достатньою мірою описані у джерелах [4; 17];

2) фізичне виховання молоді, тобто вправне використання принципу фізичної розвиненості та досконалості особистості має за своїм завданням формування в неї фізичної витривалості, здатності переносити значні фізичні навантаження. Окрім того, у середовищі молоді є значний відсоток тих, хто має надлишкову вагу, схильність до вірусних захворювань, короткозорості, розвинені вади в поставі й опорно-руховому апараті. Зміцненню здоров’я, гармонійного розвитку особистості сприяють якраз заняття фізичною культурою і спортом. За цим процесом криються гімнастичні вправи, рух та спортивні ігри, що стимулює формування позитивних емоцій та якостей, волі та вміння долати труднощі, спроможність до праці і захисту честі. Рекомендації з цього приводу є в джерелах [15; 16].

Значення фахівців [5; 6; 11; 22], зайнятих фізичною культурою, практикуючих учителів, інструкторів та спортивних тренерів, у педагогічно-виховному процесі визнається, якщо вони мають вельми широкий та масштабний досвід і різноманітні знання у сучасних галузях науки і економіки, орієнтуються у сферах державної взаємодії та міжнародних відносин. Вони мають уміти надавати критеріальну оцінку того, що відбувається як в Україні, так і в оточенні за кордоном із позиції національних інтересів, формувати вивірене мислення вихованця та його національний світогляд.

Зміст і форми, методи і засоби патріотичного виховання молоді без врахування соціально-економічної ситуації, що складається в Україні, не відрізняються різноманітністю. Все це може свідчити про неналежний рівень готовності вчителів до здійснення виховного процесу у середовищі молоді. Водночас готовність майбутніх вчителів до патріотичного виховання молоді розглядається як інтегративна характеристика фахівця, що включає його особистісну патріотичну вихованість і підготовленість до патріотичної роботи з молоддю.

Сучасна модель безперервної підготовки педагогічного фахівця в галузі фізичної культури відповідно до питання патріотичного виховання молоді, що має вигляд шестиланцюгової, має забезпечувати спадкоємність сприйняття рівнів освіти – “молодшого, середнього та старшого віку школярів окремо (три перехідні ланки), слухачів окремо (одна ланка), бакалаврів окремо та магістрів окремо (ще дві ланки, що є нерозривними)”. Якщо виключити з розгляду підготовку людини в аспірантурі та докторантурі, що подовжує ланцюг освіти ще на дві ланки, то можна визначитися з однорідною методичною ідеєю руху дії – це має бути змістовний забезпечувальний поетапний методичний процес переходу від формування схильності вихованця до засвоєння навиків підготовленості до виду дії і далі від нього – до готовності до успішного здійснення патріотичної цінності у межах практичної взаємодії, за якою розпочинається споживання знання, навичок, уміння чи усвідомлення вихованця.

Використана література:

1. Бех І. Д., Журба К. О., Киричок В. А. Система патріотичного виховання дітей та учнівської молоді в умовах модернізації суспільних змін. Київ : Педагогічна Думка, 2011. 240 с.
2. Вишневський О. Українська освіта на шляху реформ. Дрогобич : Швидкодрук, 2013. 448 с.
3. Голдратт Э. М., Кокс Дж. Цель-2. Баланс Бизнес Букс, 2005. 776 с. URL: <http://baguzin.ru/wp/wp-content/uploads/2017/03/Елияху-Голдратт-Джефф-Кокс.-Цель.-Процесс-непрерывного-улучшения.pdf> (дата звернення: 28.03.2019).
4. Гончаров С. М., Саенко В. Г. Тактика поединка в тхэквондо. *Актуальні проблеми фізичного виховання, спорту та валеології* : Зб. наук. праць І Всеукраїн. наук.-практ. конф. Кременчук : КДПУ, 2008. С. 83–89.

5. Гончарова Н. Н., Прокопенко А. А., Марховский Д. А. Роль педагога в управлении процессом физического воспитания. *Сучасні фітнес-технології у фізичному вихованні студентів* : матер. IV Міжнар. наук.-практ. конф. студ. і аспір. і молодих учених. Київ : НАУ, 2015. Т. 1. С. 8–9.
6. Дубовой А. В., Саенко В. Г. Применение программ физической культуры и спорта в региональных учебных заведениях. *Dny vedy – 2013: Materialy IX mezinarodni vedecko-prakticka conference. Dil 36. Telovychova a sport. Praha : Education and Science, 2013. S. 75–79.*
7. Истягина-Елисеева Е. А. Становление системы спортивно-патриотического воспитания в СССР в 1920–1930-е годы. *Вестник спортивной истории*. 2016. № 2(4). С. 16–20.
8. Келембет Л. І., Фляк О. О., Риндич О. М. Патріотичне виховання дітей та учнівської молоді : теорія і практика. *Національно-патріотичне виховання дітей та молоді у сучасному освітньому просторі України на засадах етнопедагогіки* : матер. Всеукраїн. наук.-практ. Інтер.-конф. Івано-Франківськ : Місто НВ, 2016. С. 16–23.
9. Методичні рекомендації з організації патріотичного виховання дітей та учнівської молоді у 2014/2015 навчальному році : Лист Міністерства освіти і науки України від 27 листопада 2014 р. № 1/9-614/2014.
10. Полулященко Ю. М., Саенко В. Г., Толчева А. В. Органическая основа профессиональной подготовки человека к целеобразной деятельности. *Актуальные проблемы профессионального образования в Республике Беларусь и за рубежом* : V Междун. науч.-практ. конф. Витебск : МИТСО, 2017. Ч. 1. С. 262–265.
11. Полулященко Ю. М. Використання педагогічних технологій адаптивної фізичної культури і спорту в процесі соціальної інтеграції осіб з обмеженими можливостями. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка (педагогічні науки)*. 2011. № 14(3). С. 134–139.
12. Про Державну національну програму “Освіта” (“Україна XXI століття”) : Постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 1993 р. № 896/1993.
13. Про затвердження Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді та методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах : Наказ Міністерства освіти і науки України від 16 червня 2015 р. № 641/2015.
14. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року : Указ Президента України від 25 червня 2013 р. № 344/2013.
15. Саенко В. Г. Критеріальна оцінка досяжності майстерності засобами спортивного єдиноборства. *Єдиноборства*. 2018. № 2 (8). С. 67–83.
16. Саенко В. Г. Морально-етичні засади підготовки спортсменів в кіокушинкай карате : монографія. Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. 356 с.
17. Саенко В. Г. Спортивно-педагогічне вдосконалювання: східні єдиноборства. Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. 516 с.
18. Сліпець П. П. Політичні цінності й ідеологія у форматі стратегії формування ефективної держави та суспільних відносин. *Наука. Влада. Політика*. Київ : Знання України, 2008. С. 75–92.
19. Стельмахович М. Г. Українська народна педагогіка. Київ : ІЗМН, 1997. 232 с.
20. Стратегія національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016–2020 роки : Указ Президента України від 13 жовтня 2015 р. № 580/2015.
21. Толстой Л. Христианство и патриотизм. ПСС, Москва, 17 марта 1894. Т. 39.
22. Толчева Г. В., Саенко В. Г., Полулященко Ю. М., Шевченко М. В., Саракуца Д. В. Конгломерация спортивно-оздоровчих програм в тренувальному процесі представників різних видів спорту. *Актуальні проблеми фізичної культури, спорту, фізичної терапії та ерготерапії: біомеханічні, психофізіологічні та метрологічні аспекти* : Матер. I Всеукраїн. електрон. наук.-практ. конф. Київ : НУФВСУ, 2018. С. 168–170.

References:

1. Beh I. D., Zhurba K. O., Kirichok V. A. (2011) Sistema patriotichnogo viovannja ditej ta uchniv's'koї molodi v umovah modernizacii suspil'nih zmin [The system of patriotic upbringing of children and young people in conditions of modernization of social changes]. Kyiv : Pedagogichna Dumka. 240 s. [in Ukrainian]
2. Vishnevs'kij O. (2013) Ukraїns'ka osvita na shljahu reform [Ukrainian Education on the Way of Reform]. Drohobich : Shvidkodruk. 448 s. [in Ukrainian]
3. Goldratt Je. M., Koks Dzh. (2005) Cel'-2 [The purpose-2]. Balans Biznes Buks. 776 s. URL: <http://baguzin.ru/wp/wp-content/uploads/2017/03/Jelijahu-Goldratt-Dzheff-Koks.-Cel'-.Process-nepriyernogo-uluchshenija.pdf> (data zvernennja: 28.03.2019) [in Russian].
4. Goncharov S. M., Saenko V. G. (2008) Taktika poedinka v thjektivondo [Taekwondo Fight Tactics]. *Aktual'ni problemi fizichnogo viovannja, sportu ta valeologii* : Zb. nauk. prac I Vseukraїn. nauk.-prakt. konf. Kremenchuk : KDPU. S. 83–89 [in Russian].
5. Goncharova N. N., Prokopenko A. A., Marhovskij D. A. (2015) Rol' pedagoga v upravlenii processom fizicheskogo vospitanija [The role of the teacher in managing the process of physical education]. *Suchasni fitnes-tehnologii u fizichnomu viovanni studentiv* : Mater. IV Mizhnar. nauk.-prakt. konf. stud. i aspir. i molodih uchenih. Kyiv : NAU, 2015. T. 1. S. 8–9 [in Russian].
6. Dubovoj A. V., Saenko V. G. (2013) Primenenie programm fizicheskoi kul'tury i sporta v regional'nyh uchebnyh zavedenijah [The use of programs of physical culture and sports in regional schools]. *Dny vedy – 2013 : Materialy IX mezinarodni vedecko-prakticka conference. Dil 36. Telovychova a sport. Praha : Education and Science. S. 75–79* [in Russian].
7. Istjagina-Eliseeva E. A. (2016) Stanovlenie sistemy sportivno-patrioticheskogo vospitanija v SSSR v 1920–1930-e gody [The formation of the system of sports and patriotic education in the USSR in the 1920–1930s]. *Vestnik sportivnoj istorii*. № 2(4). S. 16–20 [in Russian].
8. Kelembet L. I., Fljak O. O., Rindich O. M. (2016) Patriotichne viovannja ditej ta uchniv's'koi molodi : teorija i praktika [Patriotic upbringing of children and students: theory and practice]. *Nacional'no-patriotichne viovannja ditej ta molodi u suchasnomu osvitt'nomu prostori Ukraini na zasadah etnopedagogiki* : mater. Vseukraїn. nauk.-prak. Inter.-konf. Ivano-Frankiv's'k : Misto NV. S. 16–23 [in Ukrainian].
9. Metodichni rekomendacii z organizacii patriotichnogo viovannja ditej ta uchniv's'koї molodi u 2014/2015 navchal'nomu roci [Methodical recommendations on the organization of patriotic education of children and pupils in the 2014/2015 academic year] : List Ministerstva osviti i nauki Ukrainy vid 27 listopada 2014 r. № 1/9-614/2014. [in Ukrainian]

10. Poluljashhenko Ju. M., Saenko V. G., Tolcheva A. V. (2017) Organicheskaja osnova professional'noj podgotovki cheloveka k cele-soobraznoj dejatel'nosti [Organic basis of professional training for expedient activity]. *Aktual'nye problemy professional'nogo obrazovanija v Respublike Belarus' i za rubezhom* : V Mezhdun. nauch.-prakt. konf. Vitebsk : MITSO. Ch. 1. S. 262–265 [in Russian].
11. Poluljashhenko Ju. M. (2011) Viktoristannja pedagogichnih tehnologij adaptivnoi fizichnoi kul'turi i sportu v procesi social'noi integracii osib z obmezhenimi mozhlivostjami [Use of pedagogical technologies of adaptive physical culture and sport in the process of social integration of persons with disabilities]. *Visnik Lugans'kogo nacional'nogo universitetu imeni Tarasa Shevchenka (pedagogichni nauki)*. № 14(3). S. 134–139 [in Ukrainian].
12. Pro Derzhavnu nacional'nu programu "Osvita" ("Ukraïna XXI stolittja") [About the State National Program "Education" ("Ukraine XXI Century")]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukraïni vid 3 listopada 1993 r. № 896/1993 [in Ukrainian].
13. Pro zatverdzhennja Koncepicii nacional'no-patriotichnogo vihovannja ditej i molodi, Zahodiv shhodo realizacii Koncepicii nacional'no-patriotichnogo vihovannja ditej i molodi ta metodichnih rekomendacij shhodo nacional'no-patriotichnogo vihovannja y zagal'noosvitnih navchal'nih zakladah [On Approval of the Concept of National Patriotic Education of Children and Youth, Measures to Implement the Concept of National-Patriotic Education of Children and Youth and Methodological Recommendations on National-Patriotic Education in General Educational Institutions] : Nakaz Ministerstva osviti i nauki Ukraïni vid 16 chervnja 2015 r. № 641/2015 [in Ukrainian].
14. Pro Nacional'nu strategiju rozvitku osviti v Ukraïni na period do 2021 roku [Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року] : Ukaz Prezidenta Ukraïni vid 25 chervnja 2013 r. № 344/2013 [in Ukrainian].
15. Saenko V. G. (2018) Kriterial' na ocinka dosjzhnosti majsternosti zasobami sportivnogo edinoborstva [Criterion estimation of achievement of skill by means of sports martial arts]. *Edinoborstva*. № 2(8). S. 67–83 [in Ukrainian].
16. Saenko V. G. (2011) Moral'no-etichni zasadi pidgotovki sportsmeniv v kiokushinkaj karate : monografija [Moral and ethical principles of training athletes in Kyokushin Karat]. Lugansk : SPD Reznikov V. S. 356 s. [in Ukrainian].
17. Saenko V. G. (2011) Sportivno-pedagogichne vdoskonaljvannja: shidni edinoborstva [Sports and pedagogical perfection: oriental martial arts]. Lugansk : SPD Reznikov V. S. 516 s. [in Ukrainian].
18. Slipec P. P. (2008) Politichni cinnosti j ideologija u formati strategii formuvannja effektivnoi derzhavi ta suspilnih vidnosin [Political values and ideology in the format of the strategy of formation of an effective state and social relations]. *Nauka. Vlada. Politika*. Kyiv : Znannja Ukraini. S. 75–92 [in Ukrainian].
19. Stelmahovich M. G. (1997) Ukrainska narodna pedagogika [Ukrainian folk pedagogy]. Kyiv : IZMN. 232 s. [in Ukrainian].
20. Strategija nacionalno-patriotichnogo vihovannja ditej ta molodi na 2016–2020 roki [Strategy of national-patriotic upbringing of children and youth for 2016–2020 years]: Ukaz Prezidenta Ukraini vid 13 zhovtnja 2015 r. № 580/2015. [in Ukrainian].
21. Tolstoj L. (1994) Hristianstvo i patriotizm [Christianity and patriotism]. PSS, Moskva, 17 marta 1894. T. 39. [in Russian].
22. Tolcheva G. V., Saenko V. G., Poluljashhenko Ju. M., Shevchenko M. V., Sarakuca D. V. (2018) Konglomeracija sportivno-zdorovchih program v trenovalnomu procesi predstavnikov riznih vidiv sportu [Conglomeration of sports and health programs in the training process of representatives of various sports]. *Aktualni problemi fizichnoi kulturi, sportu, fizichnoi terapii ta ergoterapii: biomehanichni, psihofiziologichni ta metrologichni aspekti* : Mater. I Vseukrain. elektron. nauk.-prakt. konf. Kyiv : NUFVSU. S. 168–170 [in Ukrainian].

Полулященко Ю. М., Толчева А. В., Саенко В. Г. Логистика подготовки учителей физической культуры к формированию патриотических ценностей молодежи

В статье рассматривается содержательно мотивированный состав подготовки учителя физической культуры к формированию патриотических ценностей у молодежи по выбранным средствам управления информационным потоком привития соответствующих ценностей, развития идеологически-культурной основы патриотического воспитания молодежи, обосновывается ряд проблем, ожидающих формирования научной базы применительно к особенностям постиндустриального общества. Учитывается, что на педагогическое взаимодействие свое влияние осуществляют вероятность, относительность и искусность развития социальных явлений. Первичное влияние проявляется через экономическую нестабильность, которая вызывается процессами переходного этапа жизнедеятельности? – Украина движется по направлению восприятия экономических условий развития постиндустриального общества в отношениях. Рекомендуются в личности учителя по физической культуре поддерживать коммуникационные черты педагога, каковыми выступают общие профессиональные начала педагогической культуры, а также уменит осуществить выбор толерантного общения, развивающих педагогических технологий и способов саморегулирования эмоций.

Ключевые слова: патриотизм, ценности, патриотическая ценность, физическая культура, трансформационные процессы, социокультурная ситуация, логистика, педагогика.

Poluliashchenko I. M., Tolchieva H. V., Saienko V. G. Logistics training of teachers of physical culture to the formation of patriotic values of youth

The article discusses the substantively motivated composition of preparing a physical education teacher for shaping patriotic values among young people according to selected means of managing the information flow of inculcating relevant values, developing the ideological and cultural basis of patriotic education of young people, substantiates a number of problems awaiting the formation of a scientific base with regard to the features of a post-industrial society. It is taken into account that the probability, relativity and artfulness of the development of social phenomena make their impact on pedagogical interaction. Primary influence manifests itself through economic instability, which is caused by the processes of the transitional stage of life activity – Ukraine is moving in the direction of perceiving the economic conditions for the development of a post-industrial society in relations. It is recommended that the teacher's personality in physical culture should support the communication traits of the teacher, which are the common professional beginnings of the pedagogical culture, as well as the ability to make a choice of tolerant communication, developing pedagogical technologies and ways of self-regulation of emotions.

Key words: patriotism, values, patriotic value, physical culture, transformation processes, socio-cultural situation, logistics, pedagogy.